

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

19. november 2018

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 137 (MOF alm. del) stillet 30. oktober 2018 efter ønske fra Christian Rabjerg Madsen (S).

Spørgsmål nr. 137

”Vil ministeren oplyse, hvad der er grundlag for Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser om, at miljøgodkendelserne af tre havbrug er ophævet og hjemvist til fornyet behandling, jf. bilag 1 til MOF alm. del - bilag 590 (2017-18)?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Miljøstyrelsen meddelte i 2014 og 2015 miljøgodkendelse til de eksisterende havbrug Onsevig, Fejø og Skalø. Havbrugene ligger alle i Smålandsfarvandet nord for Lolland og Natura 2000-område 173. Miljøstyrelsen havde i forbindelse med alle tre miljøgodkendelser, foretaget en væsentlighedsvurdering og konkluderet, at havbrugene ikke i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kunne påvirke et Natura 2000-område væsentligt, og at der derfor ikke skulle foretages en konsekvensvurdering.

Godkendelserne blev påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som i 2018 ophævede miljøgodkendelserne og hjemsendte dem til fornyet behandling i Miljøstyrelsen.

Onsevig Havbrug var den første af de tre klagesager, som Miljø- og Fødevareklagenævnet afgjorde. Miljø- og Fødevareklagenævnet har efterfølgende afgjort de to klagesager vedrørende Skalø Havbrug og Fejø Havbrug i fuld overensstemmelse med den principielle begrundelse, som ses anvendt i sagen vedrørende Onsevig Havbrug.

I det følgende er Miljø- og Fødevareklagenævnets primære begrundelse for at ophæve og hjemvise Miljøstyrelsens afgørelser om miljøgodkendelse til havbrugene Fejø, Onsevig og Skalø til fornyet behandling gengivet.

Teksten er gengivet fra klagenævnets afgørelse vedr. Fejø Havbrug, men ordlyden er næsten identisk i de to andre afgørelser:

”[...] I miljøgodkendelsen kan det aflæses af figur 6 og 7, der er baseret på en modellering af virkningen af Fejø Havbrugs udledning af næringsstoffer i kumulation med udledningen fra Onsevig, Skalø og Rågård havbrugsproduktion, at havbrugenes udledning af næringsstoffer i perioder føres med strømmen ind i Natura 2000-område nr. 173, 170 og 162. Det fremgår af figurene, at havbrugenes udledning af ammonium og orthofosfat fører til en afvigelse fra baggrundskoncentrationen af total kvælstof og total fosfor i Natura 2000-områderne nr. 173, 170 og 162 med op til henholdsvis 6-8 %, 2-4 % og 2-4 %.

Det er på denne baggrund Miljø- og Fødevarerklagenævnets vurdering, at den belastning med næringsstoffer, som udgår fra Fejø havbrug, i kumulation med udledningerne fra øvrige havbrug og andre punktkilder kan påvirke Natura 2000-områderne væsentligt, og at risiko for skade på områdernes udpegningsgrundlag derfor ikke på forhånd kan udelukkes.

Det følger herefter af habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 2, at der skal foretages en konsekvensvurdering af projektet i kumulation med alle øvrige relevante planer og projekter, der kan påvirke de omkringliggende Natura 2000 områder, og deres udpegningsgrundlag. Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at det forhold, at indsatser foretaget via vandplanlægningen samlet set kan have en positiv effekt på visse naturtyper og arter, er uden betydning for vurderingen af, om kvælstofbelastningen, der udgår fra havbrug, i sig selv eller i kumulation kan have en væsentlig påvirkning af udpegningsgrundlaget for Natura 2000-områder. Vandplanernes indhold tilsidesætter således ikke habitatbekendtgørelsens krav om at foretage en konkret væsentligheds- og eventuelt også en konsekvensvurdering.

På den baggrund ophæver Miljø- og Fødevarerklagenævnet Miljøstyrelsens afgørelse om miljøgodkendelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i styrelsen med henblik på, at Miljøstyrelsen foretager en konsekvensvurdering af havbrugets samlede påvirkning af de omkringliggende Natura 2000 områder, nr. 173, 170 og 162 og eventuelt andre relevante Natura - 2000 områder inden for modelområdet.”

Jeg kan yderligere oplyse, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet d. 17. september 2018 har truffet afgørelse i yderligere en klagesag, der vedrører et havbrugs miljøgodkendelse. Denne afgørelse er truffet på samme grundlag som de tre foregående afgørelser nævnt ovenfor og er hjemvist til fornyet behandling hos godkendelsesmyndigheden, som i dette tilfælde er en kommune.

Jakob Ellemann-Jensen

/

Nis Christensen